

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov **1/ M. O. ml.**, bývajúceho v Č., **2/ V. Z.**, bývajúcej v Č., zastúpených JUDr. A. K., advokátom v Č., proti odporcom **1/ Š. M.**, bývajúcej v Č., zastúpenej JUDr. C. S., advokátom v Č., **2/ Ing. Š. M.**, bývajúcej v Č., **3/ I. H.**, bývajúcej v Č., **4/ E. H.**, bývajúcej v Č., **5/ A. U.**, bývajúcej v Č., **6/ A. B.**, bývajúcej v Č., **7/ J. H.**, **8/ V. B. B.**, rod. K., **9/ K. M.**, **10/ J. M.**, **11/ A. C.**, rod. M., **12/ Dr. A. P.**, **13/ J. B.**, **14/ A. B.**, rod. B., **15/ A. G.**, **16/ M. G.**, **17/ F. M.**, **18/ A. S.**, odporcovia **7/ až 18/** nachádzajúci sa na neznámom mieste, zastúpení opatrovníčkou O. T., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Čadca, **19/ A. J.**, bývajúcej v Č., **20/ M. V.**, bývajúcej v Č., **21/ Š. J.**, bývajúcej v Č., **22/ T. K.**, bývajúcej v Č., **23/ J. T.**, bývajúcemu v Č., **24/ M. M.**, bývajúcej v Č., **25/ A. Š.**, bývajúcej v O., **26/ J. D.**, bývajúcej v Č., **27/ A. K.**, bývajúcej v Ž., **28/ A. K.**, bývajúcemu v Č., **29/ K. D.**, bývajúcej vo S., **30/ T. K.**, nachádzajúcej sa na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou P. P., zamestnankyňou Okresného súdu Čadca, **31/ M. S.**, bývajúcej v K., **32/ J. K.**, bývajúcej v N., Č. republika, **33/ M. K.**, bývajúcej v Ž., **34/ maloletému M. K.**, bývajúcemu v Ž., zastúpenému zákonnou zástupkyňou A. K., bývajúcou v Ž., **35/ nespôsobilej Š. K.**, bývajúcej v Č., zastúpenej opatrovníčkou M. S., bývajúcou v K., **36/ J. K.**, bývajúcemu v Č., **37/ M. K.**, bývajúcej v O., **38/ R. K.**, bývajúcemu v O., **39/ D. K.**, bývajúcej v O., **40/ J. K.**, bývajúcemu v O., **41/ M. K.**, bývajúcej v O., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 11 C 731/1999, o dovolaní navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. novembra 2005, sp.zn. 6 Co 229/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Navrhovatelia sú povinní zaplatiť odporkyni 1/ spoločne a nerozdielne náhradu trov dovolacieho konania v sume 50,55 € k rukám JUDr. C. S., advokáta v Č., do 3 dní.

Odporcom 2/ – 41/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca (súd prvého stupňa) rozsudkom z 10. novembra 2004, č.k. 11 C 731/99-166 zamietol návrh, ktorým sa navrhovatelia, resp. ich právni predchodcovia, domáhali určenia, že parcela KN X. – trvalý trávny porast o výmere X. m², ktorá je totožná s parcelami zapísanými v pozemkovej knihe v pozemkovoknižnej vložke X. ako parcela PKN X., časť parcele X., vo vložke X. parcela X., vo vložke X. časť parcel X., X. kat. územia Č. vytvorenej podľa znaleckého posudku znalca Ing. M. K., patrí v 1/2-ici do vlastníctva pôvodného navrhovateľa 1/ M. O., nar. X., bytom Č. (ktorý v priebehu dovolacieho konania X. zomrel – pozn. dovolacieho súdu) a v 1/2 do dedičstva po nebohej V. O., rod. L., zomrelej X.. Navrhovateľom uložil povinnosť solidárne zaplatiť odporkyni 1/ titulom náhrady trov konania, včítane trov právneho zastúpenia, 4 320,-- Sk na účet právneho zástupcu odporkyne 1/ JUDr. C. S., advokáta so sídlom Advokátskej kancelárie v Č., do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovatelia nepreukázali nadobúdaci titul k predmetnej nehnuteľnosti a titul, na ktorý sa vo svojom návrhu odvolávajú a neunesli tak dôkazné bremeno na preukázanie svojho vlastníckeho práva.

Krajský súd v Žiline (odvolací súd), konajúci o odvolaní navrhovateľov, rozsudkom zo 16. novembra 2005, sp.zn. 6 Co 229/2005 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Navrhovateľom uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť odporkyni 1/ trovy odvolacieho konania vo výške 2 451,-- Sk na účet právneho zástupcu odporkyne 1/ JUDr. C. S., advokáta so sídlom v Č., do 3 dní. Ostatným odporcom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd tak rozhodol podľa § 219 O.s.p. majúc za to, že rozhodnutie súdu nižšieho stupňa je správne.

Rozsudok odvolacieho súdu napadli v plnom rozsahu navrhovatelia dovolaním. Navrhli napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnili dovolacím dôvodom podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Mali za to, že pokiaľ ich právni predchodcovia boli zapísaní v pozemkovej knihe, či už ako vlastníci alebo ako podieloví spoluvlastníci a nedošlo k zákonnému zániku titulu ich vlastníckeho práva, nemohli stratiť vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti. Podľa ich názoru majú nadobúdaci titul

na spornú parcelu podľa riadnej kúpnej zmluvy. V dôvodoch dovolania rozoberali skutkový a právny stav veci.

Odporkyňa 1/ navrhla dovolanie navrhovateľov podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť a zaviazať ich k náhrade trov dovolacieho konania.

Ostatní odporcovia sa k dovolaniu navrhovateľov nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1, druhá veta O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie navrhovateľov je prípustné, pretože podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu len pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Ak dovolanie smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, je prípustné len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Napokon, dovolanie je prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného vo veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľmi napadnutý rozsudok vo veci samej nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 – 3 O.s.p., pretože ním bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom odvolací súd v ňom nevyslovil prípustnosť dovolania a nepredchádza mu ani rozhodnutie dovolacieho súdu, ktorým by bol odvolací súd viazaný.

Z dovolania navrhovateľov vyplýva, že napádajú rozsudok odvolacieho súdu v plnom rozsahu, t.j. aj v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania. Pokiaľ ide o túto časť rozhodnutia odvolacieho súdu, prípustnosť dovolania treba posudzovať podľa § 239 O.s.p., a nie podľa § 238 O.s.p. Ide totiž o rozhodnutie, ktoré má povahu uznesenia v zmysle § 167

ods. 1 veta druhá O.s.p., a to aj v prípade, že je pojaté do rozsudku vo veci samej. Ani v takom prípade nezmení rozhodnutie o trovách konania svoju procesnú povahu, a preto z hľadiska prípustnosti dovolania treba na neho hľadieť ako na uznesenie. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. ale výslovne ustanovuje, že predchádzajúce odseky 1 a 2 (prípúšťajúce dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu) neplatia, ak ide o uznesenie o trovách konania.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, ktoré zistenie by viedlo k záveru, že dovolanie je prípustné bez ohľadu na procesnú formu rozhodnutia odvolacieho súdu a spôsob jeho rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 a § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie sú postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Skutočnosť, že rozhodnutie odvolacieho súdu by prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v prípade, ak je dovolanie prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právny posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Z uvedeného vyplýva, že ak by aj tvrdenia dovolateľov o nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom boli opodstatnené (dovolací súd ich

z uvedeného aspektu neposudzoval), malo by to za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, no nezakladalo by to prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

Keďže ustanovenia § 237, § 238 ods. 1 – 3 a § 239 O.s.p. dovolanie navrhovateľov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. novembra 2005, sp.zn. 6 Co 229/2005 nepripúšťajú, bolo potrebné tento opravný prostriedok odmietnuť podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. Vzhľadom na uvedené, dovolacie konanie sa obmedzilo iba na fázu zisťovania podmienok prípustnosti dovolania a nemohlo pokročiť do ďalšej fázy, t.j. preskúmania vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešným odporcom 1/ – 41/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Z nich však náhradu trov uplatnila iba odporkyňa 1/. Dovolací súd jej priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby, ktorý poskytol odporkyňi 1/ vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 21. júna 2006 (§ 14 ods. 1 písm.c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Sadzbu tarifnej odmeny určil podľa § 11 ods. 1 tejto vyhlášky vo výške 38,30 €, čo po pripočítaní DPH (7,27 €) a náhrady výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu (4,98 €), predstavuje spolu 50,55 €.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. júna 2009

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová

